

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: **O. bytom v D.**, proti odporkyni: **Sociálna poisťovňa, ústredie Bratislava** so sídlom v Bratislave, Ul. 29. augusta 8, v konaní o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia odporkyni č. 505 801 2620 zo dňa 8. decembra 2011, o dovolaní navrhovateľky proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 7So 15/2013-76 zo dňa 31. marca 2014 jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie **z a s t a v u j e .**

Žiaden z účastníkov **nemá právo** na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom č. k. 7So/15/2013-76 zo dňa 31. marca 2014 rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 25Sd/35/2012-53 zo dňa 25. októbra 2012 potvrdil. Navrhovateľke právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Podaním, doručeným Krajskému súdu v Žiline dňa 30. apríla 2014, označeným ako mimoriadne dovolanie proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 7So/15/2013-76 zo dňa 31. marca 2014, navrhovateľka vyjadrila nesúhlas s rozhodnutím najvyššieho súdu, namietajúc postup súdov vo veci jej reštitučného nároku uplatneného v roku 2004 vedeného pod sp. zn. 25Sp/9/ aj pod sp. zn. 26 Sp/17/.

Najvyšší súd posúdil uvedené podanie navrhovateľky, posudzujúc ho podľa obsahu v zmysle § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 41 ods. 2 a vychádzajúc zo skutkových zistení vyplývajúcich z predloženého spisu krajského súdu, ako dovolanie.

Rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 7So/15/2013-76 zo dňa 31. marca 2014, ktorým bol potvrdený rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 25Sd/35/2012-53 zo dňa 25. októbra 2012, bolo právoplatne ukončené súdne konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu odporkyňa – Sociálna poisťovňa- ústredie, č. 505 801 2620 zo dňa 8. decembra 2011, ktorým odporkyňa podľa § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov zvýšila navrhovateľke starobný dôchodok od 1. januára 2012 o 3,3% mesačnej sumy dôchodku, t. j. o 8,80€ mesačne na 272,60 € mesačne. Súčasne bolo právoplatne rozhodnuté o zastavení konania o žiadosti navrhovateľky o pridelenie obligatórneho zástupcu z radov advokátov ústavného súdu a o opätovnom preskúmaní zákonnosti rozhodnutí, ktoré boli predmetom konania na Krajskom súde v Žiline sp. zn. 25Sp/9/2005 a sp. zn. 26Sp/17/2005.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vyššie uvedené podanie navrhovateľky a dospel k záveru, že konanie o ňom treba zastaviť.

Pre riešenie otázok, ktoré nie sú upravené v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku sa primerane použijú ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona; opravný prostriedok je v konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku prípustný len vtedy, ak je to v tejto časti ustanovené (§ 246c ods. 1, prvá a druhá veta O.s.p.).

Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný (§ 246c ods. 1 tretia veta O.s.p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa. (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom podľa tretej hlavy štvrtej časti Občianskeho súdneho poriadku. Vychádzajúc s citovanej právnej úpravy Občianskeho súdneho poriadku ustanovujúcej správne súdnicstvo vyplýva, že proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný, teda vychádzajúc zo znenia právnej normy upravujúcej prípustnosť opravného prostriedku proti rozhodnutiu najvyššieho súdu je zrejmé, že proti rozhodnutiu najvyššieho súdu nie je prípustný tak riadny ako aj mimoriadny opravný prostriedok a súčasne zo žiadneho ustanovenia piatej časti

Občianskeho súdneho poriadku ustanovujúcej správne súdnictvo nevyplýva prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu súdu v správnom súdnictve. Z uvedeného plynie záver, že najvyšší súd v správnom súdnictve nie je dovolacím súdom a teda ako súd dovolací nemá právomoc konať, z ktorých dôvodov neprípustnosť dovolania je prekážkou ďalšieho konania v danej veci pred najvyšším súdom.

Vzhľadom k uvedenému Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 104 ods. 1 v spojení s § 246c O.s.p. konanie vo veci zastavil, keďže nemal právomoc konať vo veci samej.

O náhrade trov konania najvyšší súd rozhodol v zmysle § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože konanie bolo zastavené a u žiadneho z nich nezistil zákonný nárok na ich náhradu.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 10. júna 2014

JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ing. Dagmar Lojová